



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklesiastikē Istoria

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

XII. Quomodo Epiphanius cum venisset Constantinopolim, Collectas & Ordinationes absque Joannis permissu celebravit, ut Theophilo gratificaretur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

non tulit Severianus: sed contenta voce A coram omnibus dixit: Si Serapio moriatur Christianus, Christus homo factus non est. Hanc nactus causam Serapio, Severianum Joanni aperte reddidit inimicum: prius quidem sententia membrum reticens, hoc est: Si Serapio mortuus fuerit Christianus. Id vero solum à Severiano dictum esse affirmans: Multos autem suae factionis viros producebat, qui id ita dictum fuisse testificarentur. Joannes itaque nihil cunctatus, Severianum urbe expellit. Quibus cognitis, Eudoxia Augusta Joannem quidem graviter reprehendit: Severianum vero Chalcedone Bithyniae quamprimum revocari iussit. Et hic quidem statim adfuit. Joannes vero ab illius familiaritate se removet, nec ulli ipsum ad hoc hortanti obtemperavit. Donec tandem Eudoxia Augusta in Ecclesia Apostolorum, Filium suum Theodosium, qui nunc feliciter regnat, tunc temporis admodum puerum, ad genua Joannis abiciens, & per illius caput crebro eum obtestans, aegre ab illo obtinuit ut Severianum in amicitiam suam admitteret. Adhunc modum ambo isti palam quidem reconciliati sunt: intus tamen alter adversus alterum exulcerato animo permansit. Haec Joanni adversus Severianum causa jurgii fuit.

CAP. XII.

Quomodo Epiphanius cum venisset Constantinopolim, Collectas & Ordinationes absque Joannis permisso celebravit, ut Theophilo gratificaretur.

HAud multo post Epiphanius Episcopus ex insula Cypro Constantinopolim advenit, Theophili consiliis inductus: adferens una secum exemplum synodalis sententiae, qua non ipsum quidem Origenem excommunicaverat, sed libros ab illo conscriptos condemnaverat. Qui cum ad Basilicam S. Joannis appulisset, quae septem passuum millibus ab urbe distat, nave egressus, Collectam ibi celebravit: & ordinato Diacono, posthac civitatem ingressus est. Et Joannem quidem à quo invitabatur, refugit, ut gratificaretur Theophilo: in privato autem quodam domicilio divertatus est. Collectis quae

ειανός τὴν τῆς Σεραπίωνος καταφρόνησιν καὶ πρὸς τοῖς μέγα ἀνακέρασθαι εἰπὼν, εἰ Σεραπίων χριστιανὸς ἀποθάνοι, Χριστὸς οὐκ ἐστὶν ἄνθρωπος· ταύτης τῆς ἀφορμῆς ὁ Σεραπίων δραξάμενος, φανερῶς ἐχθρὸν τὸν σεβηριανὸν τῷ Ἰωάννῃ κατέστησεν, ἀποκρύψας μὴ τὸν πρεσβυτερισμὸν ἔχειν, εἰ Σεραπίων χριστιανὸς ἀποθάνοι μόνον ἢ εἰρηκέναι εἰπὼν τὸν σεβηριανόν, ἀεὶ Χριστὸς οὐκ ἐστὶν ἄνθρωπος· ἡ δὲ τῆς εἰρήνης ἐπιμέλειαν ἔχων, ὡς ἐπὶ εἰρημῶν τῶν παλαιῶν γέμει μελλήσας ἐν ὁ Ἰωάννης ἐξελάνθει τὸν τῆς πόλεως· καὶ γὰρ ταῦτα τὰ ἀγῶνας ἀποδοξία, μέμφοι μὴ τῷ Ἰωάννῃ ἀδελφὸν εἶναι, ἢ τῆς τάχως καλεῖσθαι τὸν σεβηριανὸν ἐκ τῆς βιθυνίας χαλκηδόνος· καὶ ὁ μὴν, ὅτε ἐδὲν παρῆν Ἰωάννης ἢ τὴν πρὸς αὐτὸν φιλικὴν ἐξέκλινε, καὶ ἐδὲν ἀδελφὸν ἐκβλήθη· καὶ ἡ βασίλισσα εὐδοξία, ἐν τῇ ἐπισημῶν τῶν προσόλων ἐκκλησία, τὸν γόνυ θεοδόσιον τῶν ἐντυχῶν βασιλεύοντα, κομιδῇ τότε τῶν ὄντων, εἰς τὰ γόνατα ἔειπε Ἰωάννης ἐμεγαλίστα, καὶ ὄρκους καὶ αὐτὰ πολλὰ καθορκώσασα, μὴ τὴν πρὸς σεβηριανὸν ἐπίσσει φιλικὴν ἀποδοξία· τὸ δὲ τὸν μὴ ἐν τὸν πρὸς τὸν ἔτιον ἔτιον τὸν φανερῶν ἐφιλιώθησαν ἔμμερον ἢ ἐδὲν ἴππον τῆς γνώμης ὑπεκλον πρὸς ἀλλήλους φιλικῶν τῶν· ἢ μὴ ἐν ἰσοθεσίαις τῆς πρὸς σεβηριανὸν λύπης, τοιαύτη τις ἦν.

Κεφ. ιε.

ὅτι ἐν κωνσταντινῶν πόλει αἰθελθῶν ὁ ἐπιφάνιος, κωνσταντινῶν χερσὶν ἐπιτελεῖσθαι τὴν γνώμην τῆς Ἰωάννης, διαφύλαξαι τὸν μὴν.

ΜΕτ' ἔτι πολὺ ἢ, ἐκ τῆς κύπρου ὁ ἐπιφάνιος πάλιν ἔρχεται, ταῖς ἰσοθεσίαις θεοφίλου πρὸς αὐτὸν εἰς ἐπίκομιζόμενος ἐν ταῦτα ταῦτα καθήκοντα καὶ τῶν ἀειχμῶν βιβλίων, δι' ἃν ἐκ αὐτῶν ἔχον ἀκοιωνῆσθαι εἶναι ἀπέστηνεν, ἀλλὰ τὰ βιβλία μόνον διέβαλλεν, προβορμήσας ἐν τῇ Ἰωάννῃ μαρτυρίᾳ, ἀπέχεσθαι ἢ ἐπὶ τῶν σημείων τῆς πόλεως, ἡ δὲ αἰθελθῶν τῆς νῆως, σὺν ἀξίω τῶν ἱερέων, ἡ δὲ διάκονον χειροτονήσας, αὐτὸν τὴν πόλιν εἰσέρχεται· καὶ τὴν μὴν πρὸς τὸν Ἰωάννην ἐξέκλινε, θεοφίλου χερσὶν ἐπιτελεῖσθαι τὴν ἐπιδοξίαν ἢ κατὰ λύπην μὴν καὶ συγκατα

ἔδωκεν Ἰπποκρίτους τῶν Ἐπισκόπων, τὰ κα-
 θαρὰ καὶ τῶν βιβλίων ὡς ἔχουσιν ἰσχυρῶς
 ἰσχυρῶς ἔκαστος ἐκείνους πλέγαν πρὸς αὐτά·
 δοκεῖ ἰσχυρῶς Θεοφίλω ἐκβαλεῖν αὐτά· καί
 πῶς μὲν αἰδέμενοι τὸν ἐπιφάνιον, πρὸς
 πέγραφοι πολλοὶ ἰσχυρῶς ποιεῖν Ἰσχυρῶς
 πόντος ἂν ἦν καὶ θεότιμος ὁ ἐπίσκοπος σκυ-
 ρίας, ὅς πρὸς τὸν ἐπιφάνιον τοιαύτη ἀπεκεί-
 νατο· ἐγὼ, ἔφη, ὦ ἐπιφάνιε, ἔτε τὸν πάλαι
 καλῶς κεκοιμηθῆναι καθυβρίζων αἰρεῖμαι
 ἔτε βλασφημῶν ἐπιχειρεῖν πρὸς ἄγρια τολ-
 μῶν, ἐκβάλλων αὐτοὺς πρὸς ἡμῶν ὅς ἠθέτησαν
 ἄλλως τε, μή τε κακὴν εἶναι διδασκαλίαν ἐν
 τοῖς ὡς ἔχουσιν βιβλίοις εἰπὼν, πρὸς κομίσεις
 τῶν βιβλίων ὡς ἔχουσιν ἰσχυρῶς καὶ ἐδείκνυεν
 τὰς ἐκκλησιαστικὰς ἐκθέσεις· καὶ μετὰ ταύ-
 τὰ ἐπήγει λέγων· οἱ ταῦτα ὑβρίζοντες, εἰς τὰ
 πρὸς ἂν οἱ λόγοι, Ἰσχυρῶς ἐλάθον ἑαυ-
 τὰς· ταῦτα μὲν ὅ ἐπ' εὐλαβείᾳ καὶ βίᾳ ὁρ-
 θήτην ἀπεκείνατο· θεότιμος, πρὸς ἐπιφά-
 νιον ἀπεκείνατο.

A quotquot in urbe Regia aderant Episco-
 pi, damnationis sententiam contra li-
 bros Origenis prolatam ipsis recitavit :
 nihil quidem habens quod adversus eos
 libros diceret, nisi quod ipsi ac Theophi-
 lo placuisset eos libros rejicere. Ac
 nonnulli quidem ob reverentiam Epi-
 phanii, huic decreto ipsi quoque sub-
 scripserunt; multi vero id facere recu-
 sarunt. Ex quorum numero fuit etiam
 Theotimus Episcopus Scythiæ, qui
 Epiphanio ita respondit. Ego, Epi-
 phani, neque eum qui jam pridem pie
 defunctus est, contumelia afficere vo-
 lo; neque impium facinus aggredi au-
 deo, ut ea condemnem quæ Majores
 nostri minime repudiarunt: præsertim
 cum sciam nihil malæ doctrinæ in libris
 Origenis reperiri. Simul proferens
 quendam Origenis librum, recitare
 cœpit, & expositiones in eo Ecclesiasti-
 cas ostendit. Deinde subjecit hæc
 verba. Qui istos libros contumeliâ
 afficiunt, ij certe non animadvertunt,
 se illis ipsis voluminibus contumeliam
 inferre, de quibus libri isti conscripti
 sunt. Hæc sunt quæ Theotimus, vit
 ob pietatem vitæque sanctimoniam ce-
 leberimus, Epiphanio respondit.

Κεφ. ιγ'

Ὅσα φασὶν ὁ ἱερογράφος ἐπιτρεῖν ὡς ἔχουσιν.

Ἐπειδὴ δὲ οἱ φιλολοιοῦσιν ἔδωκεν πολλὰς
 σωθήσασιν, ὡς βλασφημῶν πρὸς ἑ-
 χεν τῶν ὡς ἔχουσιν, μικρὰ διελευσέναι τῶν
 ὡς ἀκαίρων εἶναι ἡγεῖμαι οἱ εὐσεβεῖς καὶ ἀφ' ἑ-
 αυτῶν μὴ δυνάμενοι φαίνεσθαι, ἐκ τῆς ψέ-
 γης ἔδωκεν ἑαυτῶν κρείττονας, δεικνύοντες βέλτο-
 νται. τὸ πρῶτον πρὸς μεθόδιον, τὸ ἐν
 λυμῶν πόλει λεγομένης Ὀλύμπου ἐπίσκο-
 πος ἦτα εὐστάθιος ὁ τὸ ἐν ἀντιοχείᾳ πρὸς Ὀλί-
 νου ἐκκλησίας πρὸς ὁσὶς ἐμετὰ ταῦτα ἀπο-
 λυθῆναι, καὶ τὸ τελευτήσαντος θεοφίλου· αὐτῆ
 τῶν κακῶν τετρακλῆς, ἐκ τῆς ταυτῶν ἐλθόν-
 τες, τὸν ἀποδοῦναι διέβαλλον ἄλλος γὰρ δι' ἄλλο
 ἐπὶ τῶν καὶ αὐτῶν κατ' ἰσχυροῦς ἐχώρησαν,
 δεικνύοντες ἕκαστοι, ὡς ὁ μὴ διέβαλλον, τὸ πρῶτον
 πάλιν ἐδείξαντο· ἐπειδὴ γὰρ ἄλλο ἄλλο
 δόγματος ὁ καθ' εἰς ἐπελαμβάνοντο, δὴ λον
 ὡς ἕκαστος ὁ μὴ ἐσκώπηεν, τὸ πρῶτον ὡς ἀληθές

CAP. XIII.

Quid hic scriptor pro defensione Ori-
 genis dicat.

Sed quoniam qui obtrectandi studio
 ducuntur, plurimos seduxerunt, ab
 Origenis lectione velut impii eos aver-
 tentes, non incommodum fore arbitror
 pauca de illis differere. Viles homines
 & obscuri, qui per se ipsi inclarescere
 non possunt, ex potiorum vituperatio-
 ne famam aucupari conantur. La-
 boravit hoc morbo primum Metho-
 dius, Olympi Lyciæ civitatis Episco-
 pus. Deinde Eustathius, qui exiguo
 temporis spatio Antiochensem Eccle-
 siam rexerat. Post hunc Apollinarius,
 ac postremo Theophilus. Hæc est
 quadruga maledicorum, qui non ea-
 dem incedentes viâ, Origenem ca-
 lumniati sunt. Alius enim alia de cau-
 sa ad accusationem ejus prorupit: quo
 facto singuli tatis declararunt, se om-
 nino probasse ea quæ minime repre-
 hendissent. Nam quoniam alius aliud
 dogma sigillatim refutare aggres-
 sus est, perspicuum est singulos
 pro vero admisisse, id quod mi-